

Ballader og et folkemusikarkiv

Af Lene Halskov Hansen

Ballader, eller gamle folkeviser, er fortællende viser med omkvæd. De har rødder tilbage til middelalderen og har sandsynligvis været sunget til kædedans.

Min artikel – som mere er et essay – tager afsæt i Thorkild Knudsens artikel om »*Arbejdsviser og danseviser*« fra 1962¹, der handler om især færøske, men også lidt om danske ballader. Jeg vil kort kommentere artiklen og derfra bevæge mig videre til *Folkemusikhuset i Hogager*, som Thorkild Knudsen oprettede i 1971, for til sidst at gøre opmærksom på det *folkemusikarkiv*, han efterlod sig med nedlæggelsen af Folkemusikhuset i 2005, på det tidspunkt omdøbt til Folkemusikcentret.

Jeg skriver først og fremmest ud fra et personligt kendskab til Thorkild Knudsen og til Folkemusikhuset fra 1973-1987. Min første interesse for ballader, og folkemusik i det hele taget, udsprang af mødet med Folkemusikhuset i Hogager. Det var i første omgang en rent personlig interesse, som siden førte til, at jeg tog en magistergrad i Nordisk Folkemindevidenskab på Københavns Universitet.

Ballader med og uden dans

Thorkild Knudsen (1925-2007) skrev »*Arbejdsviser og danseviser*« efter en indsamlingstur på Færøerne i 1959. Her beskriver han hvorledes, han oplevede, at sangere ændrede form og længde på en ballade afhængig af om balladen blev danset eller sunget under stillesiddende arbejde. Han anså det for sandsynligt, at danske balladesangere, ligesom de færøske, i tidligere tider, havde *forlænget* omkvæd og episoder i balladen under kædedansen og *forkortet* dem, når de sad ned og sang, samt at de også i sidstnævnte situation sang i en mere ubunden rytme.²

Med oprettelsen af Folkemusikhuset i Hogager i 1971 gik Thorkild Knudsen videre med ideen om den foranderlige ballade, både i teori og praksis. Han lærte sig en ballade, hvor han sang for til kædedans, og i 1976 skrev han i melodibindet til *Danmarks gamle Folkeviser* om balladens to overordnede former, som han kaldte »*sangballade og danseballade*« – svarende til forskellen på »*arbejdsviser*« og »*danseviser*«. Hver af

de to overordnede former mente han igen kunne udmønte sig i forskellige underformer alt efter situationen og sangerens behov og ønsker. Også melodierne i »*Danmarks gamle Folkeviser*« blev på Thorkild Knudsens foranledning formaliseret så balladens form let kan genkendes.³

Thorkild Knudsen og Folkemusikhuset i Hogager

Thorkild Knudsen var arkivar ved Dansk Folkemindesamling. Med støtte fra Holstebro kommune og Kulturministeriet oprettede han i 1971, sammen med sekretær Anelise Knudsen, en afdeling af Dansk Folkemindesamling i Vestjylland, *Folkemusikhuset i Hogager*.

Formålet var at skabe »*et mødested for folk, forskere og andre interesserede*« og herigennem formidle kendskabet til og brugen af folkemusik ud fra et praktisk musikalsk grundlag. Ikke mindst Thorkild Knudsens radioudsendelser i 1960'erne, »Folk synger«, havde vist, at der endnu fandtes mange traditionelle spillemænd, dansere og sangere rundt om i landet.

I denne form fungerede Folkemusikhuset frem til 1994, hvor Thorkild Knudsen blev pensioneret og huset nedlagt som afdeling af Dansk Folkemindesamling. Med navneforandring til Folkemusikcentret i Hogager, nye ledere og ny formålsparagraf fortsatte stedet som indsamlings- og formidlingscenter frem til 2005, hvor det definitivt blev nedlagt.

Trods Folkemusikhusets status som videnskabelig afdeling af Dansk Folkemindesamling tog Thorkild Knudsen afstand fra gængse forskningsmetoder og det etablerede forskningsmiljø. Han udviklede egne forsknings- og formidlingsmetoder med det kulturpolitiske mål: »*at genoplive den historiske og fremme den aktuelle musikalske folkekultur*«, jævnfør Folkemusikhusets formålsparagraf.

I 1973 præsenterede Thorkild Knudsen en dansk ballade på dansegulvet. Et dengang noget aparte udspil i en tid, hvor ikke engang den danske folkemusik var almindelig kendt uden for folkedanserkredse. Hans forsøg gik på, om de gammeldags ballader kunne være et aktuelt og brugbart musikalsk og samværsmæssigt udtryk i dagens Danmark. Det foregik ved arrangementer både i og uden for Folkemusikhuset i Hogager. Det viste sig efter et par år, at udspillet vandt genklang. Balladerne blev fra omkring 1975 en forholdsvis selvfølgelig del af den folkemusikbølge, som opstod i 1970'erne. Brugen og udbredelsen af balladesang og kædedans dalede igen sammen med folkemusikbølgen i slutningen af 1980'erne. Alligevel er der siden ad forskellige veje kommet nye generationer af børn, unge og voksne til, som på kryds og tværs og på formel og uformel vis, mødes omkring ballader – både i og uden for folkemusikmiljøet.

I forhold til at fremme den aktuelle musikalske folkekultur medvirkede Folkemusikhuset aktivt til, at der blev skabt gensidigt berigende kontakter mellem traditionelle spillemænd, dansere og sangere på den ene side og den nye generation af folkemusikinteresserede på den anden side. Mange »gamle spillemænd« hentedede violinen ned fra hylden, dansere kridtede skoene, og sangere fandt sange frem fra baghovedet. Kontakter som også folkemusikmiljøet i dag bygger videre på.

Inspireret af Folkemusikhuset i Høgager blev der rundt om i landet i 1970'erne etableret en række lokale folkemusikhuse og lignende, der fungerede på frivillig basis. Også her blev der i en vis udstrækning taget kontakt til lokale traditionelle folkemusikere med henblik på indsamling, på at lære af disse folk og på at inddrage dem i forskellige folkemusikarrangementer. Folkemusikken i bred forstand (inkl. ballader og kædedans) kom i disse år også til at indgå i sammenhænge uden for det egentlige folkemusikmiljø – på højskoler, seminarier, i kvindebevægelsen og andre græsrodsbevægelser m.fl.

Inspiration og konfrontation

Med sanghistoriker Kirsten Sass Baks ord udgik der fra Folkemusikhuset i 1970'erne »kraft, inspiration og initiativer«, som satte gang i, og også i høj grad prægede folkemusikbølgen i Danmark.⁴ En bølge, der voksede frem i flere vestlige lande i 1960'erne og 1970'erne, lidt forskudt i tid fra land til land, og med hver sit forløb og særpræg. I Danmark var det Folkemusikhusets eksperimenter med ballader og kædedans, som gjorde balladerne til en integreret del af folkemusikbølgen, mere på dansegulvet end på scenen. I Sverige og Norge var balladerne kommet på dansegulvet langt tidligere og blev langt hurtigere professionel scenemusik end i Danmark.⁵

I kulturkampens hede i 1970'erne og 1980'erne førte Thorkild Knudsens udspil imidlertid også til konflikter og stivnede fronter mellem forskellige grene af folkemusikmiljøet.⁶ Han var nådesløs i kampen for »de rette« holdninger til den musikalske folkekultur og dens folk. Han yndede paroler som »Folkemusik begynder med folk«, »Folk er de fattige« og »At forstå er at bruge«. Blev han kritiseret for at have sort-hvide holdninger, kom svaret direkte eller indirekte: »verden er sort-hvid indtil den bliver rød«. Han var kommunist, og han var uddannet på Det kgl. Danske Musikkonservatorium. Disse ståsteder forlod han (mig bekendt) aldrig i sine arbejdsår. Kampen for den lille mands musik lå ham på sinde, han søgte efter gemte muligheder i musikken, og af alle musikalske udtryk var det ballademelodierne, som stod ham nærmest. Han forfulgte sine ideer til det sidste ud fra

en sammenvævet musikalsk, kunstnerisk og kulturpolitisk tilgang. Deri styrken og svaghederne.

Om professor Laurits Bødker fra Nordisk Folkemindevidenskab skriver Kirsten Sass Bak, at han var »*ustandselig i en kampberedt forsvarsposition over for faglige røvere, sædvanligvis sociologer, antropologer og ikke mindst litteraturhistorikere*«. ⁷

Om Thorkild Knudsens kan man sige at han var i en *kampberedt angrebsposition* mod komponisterne, der får copyright for afspilningen af traditionel folkemusik, fritidsfolkemusikere, skønsang, scenefolkemusikere og den etablerede forskningsverden.

Kraft, inspiration og initiativer til glæde for såvel det traditionelle som det nye folkemusikmiljø på den ene side. Ukonstruktive konfrontationer og stivnede fronter i forhold til store dele af det nye folkemusikmiljø på den anden side. Samt en forskningsverden, der stiller spørgsmålstegn ved Thorkild Knudsens forskningsmetoder og -resultater.

Egne veje

Folkemusikbølgen ebbede ud hen imod slutningen af 1980'erne, men folkemusikmiljøet findes endnu og går sine egne veje. Der findes folk i alle aldre og fra forskellige miljøer og egne af landet, som mødes for sig selv og på tværs for at synge, spille og danse ballader og anden slags traditionel musik og dans. I 1998 fik vi den første danske folkemusikuddannelse, Folkemusiklinjen på Det Fynske Musikkonservatorium – hvor bl.a. ballader og kædedans er fast pensum.

Et indblik i folkemusikmiljøet med udgangspunkt i dans findes hos Anders Chr. N. Christensens »*Nytraditionalisme i Danmark 1960-2005*«. ⁸

Folkemusikhusets lyd- og videoarkiv

Et konkret resultat af Folkemusikhus/centrets virke er dets lyd- og videoarkiv. I forbindelse med nedlæggelsen af Folkemusikcentret i 2005 blev jeg af centrets bestyrelse bedt om at gennemgå arkivet med henblik på en vurdering af dets tilstand og anvendelighed. ⁹ Dette og det følgende afsnit bygger på denne undersøgelse. Arkivet er også kort beskrevet af Anders Chr. N. Christensen i artiklen »Arkiver i Danmark«.

Arkivet har gennem flere år ikke været lettilgængeligt og derfor heller ikke velbenyttet. Om end det trænger til en kærlig hånd i forhold til registrering og digitalisering, så rummer det værdifulde optagelser med en række traditionelle spillemænd, sangere og dansere fra forskellige egne af landet, optaget i forskellige situationer, i nogle tilfælde over en årrække. Også udenlandske optagelser indgår i arkivet, især videooptagelser af kædedans og sang i Bretagne fra centrets seneste år.

Folkemusikhuset havde i sit indsamlingsarbejde i 1970'erne og 1980'erne fokus på sangens, musikkens og dansens betydning for udøverne, på anvendelse og kontekst, på den musikalske fremførelse som f.eks. sangerens fraseringer, spillemandens »taw« på sit instrument (buestrøg osv.), danserens kropslige udtryk samt på meddelerens livshistorie.

Traditionelle spillemænd, sangere og dansere blev på forskellig vis ansat i Folkemusikhuset, nogle deltog i analysen af deres egen tradition og i udviklingen af formidlingsmetoder, som f.eks. danse-, spille- og sangøvelser. Disse arbejdsituationer blev optaget på bånd og til dels på video.

De to mest bemærkelsesværdige ansættelser var ansættelsen af husmandskone og sanger Ingeborg Munch (1906-1978) samt kedelpasser og spillemand Evald Thomsen (1913-1993). De deltog ikke i det daglige arbejde, men blev ansat i forbindelse med oprettelsen af Folkemusikhuset som konsulenter, dels som anerkendelse for det, de allerede havde bidraget med som meddelere til Dansk Folkemindesamling og som inspiratorer for den gryende folkemusikinteresse. Dels for ved lejlighed at deltage i Folkemusikhusets åbne aktiviteter. De spillede begge en væsentlig rolle i det nye folkemusikmiljø, men var også kendt i den bredere offentlighed. I 1970 og 1971 kunne man følge oprettelsen af Folkemusikhuset og ansættelsen af Ingeborg Munch og Evald Thomsen gennem journalist Hasse Havgårds artikler i Politiken.¹⁰

Ingeborg Munch var i 1960'erne og 1970'erne den mest kendte traditionelle sanger herhjemme. Hun havde et stort repertoire af forskellige slags viser, herunder også enkelte ballader, men ikke mindst hendes dybt personlige syngemåde samt hendes evne til at kunne styre enhver situation, gjorde det til en særlig oplevelse at være i rum med hende.

Evald Thomsen samlede som ganske ung noder og instrumenter, han kontaktede ældre spillemænd og spillede sammen med dem, og han tog initiativ til oprettelsen af Spillemandsmuseet i Rebild. Han var en vild spillemand – og personlighed – med et sprudlende violinspil, der gnistrede af nærvær og variation.

Der er udgivet enkelte bøger og plader/cd'er om og med Ingeborg Munch og Evald Thomsen,¹¹ men deres musikalske historie er aldrig rigtig blevet fortalt. Til dette brug kan optagelser og andet materiale fra Folkemusikhusets og Dansk Folkemindesamlings arkiver supplere hinanden.

Som indskudt bemærkning skal det nævnes, at der i 2008 på en nordisk balladekonference i Växjö blev stillet spørgsmål til hvordan eller om, man kan skabe et tættere samarbejde mellem udøvere og forskere. Konferencens tema var *Ballader i teori og praksis*, og der deltog både forskere, udøvere og undervisere.¹²

Optage- og indsamlingssituationer i Folkemusikhusets arkiv

Her følger en kort gennemgang af de typiske optage- og indsamlingssituationer, som man møder i Folkemusikhus/centrets arkiv. Gennemgangen bygger på et arbejdspapir »*Folkescenen. Situationer og båndoptagelser*«, uden årstal, muligvis 1977.

- Den *klassiske indsamlersituation* med indsamleren over for meddeleren.
- *Åbne folkemusikhusaftener* som beskrives som »*folkemusik og samvær i et forsamlingshus*«. Aftenerne var organiserede som sammenkomster for børn, unge og voksne og fungerede som mødested for traditionelle og unge spillemænd, sangere, dansere og andre interesserede. For Folkemusikhuset var det arbejdsaftener, hvor formidling, afprøvning af ideer og indsamling stod på dagsordenen.
- *Sammenkomster*. Indsamleren og meddeleren er sammen med familie eller omgangskreds til en sammenkomst, hvor der opstår planlagte eller spontane forløb, som optages eller på anden vis beskrives.
- *Kurser o. lign.* Folkemusikhuset holdt kurser både i og uden for huset. Traditionelle spillemænd, sangere og dansere blev ofte inddraget som lærere. I 1970'erne var der eksempelvis et tæt samarbejde med sociale institutioner, særligt i Holstebro kommune samt i Viborg og senere Ribe amt.
- *Baller og andre dansesammenkomster*. Der er eksempelvis unikke optagelser af baller med tre brødre fra Oksbøl-egnen, Æ Tinuser, der spillede violin, klaver, basun/trommer. Det er dels en usædvanlig instrumentkombination, dels usædvanligt at møde tre spillemænd, der har spillet sammen hele deres liv.
- *Værksted / Folkemusikhusets daglige arbejde*. Udvikling af formidlingsmetoder, bl.a. i samarbejde med traditionelle spillemænd, sangere og dansere. Eksempelvis var husets naboer, Børge og Elly Christensen, periodevis timeansat til at deltage i udviklingen af spille- og danseøvelser. Børge Christensen var smed og (violin)spillemand, og begge var gode dansere med et meget forskelligt danseudtryk.

Som indsamler gik Thorkild Knudsen ikke af vejen for at diskutere og provokere. Han havde gerne en bestemt idé, et emne han ville have belyst. Han kunne være manipulerende, men ofte så åbenlyst, at det løste op for stemningen. Han formåede på sin egen måde at skabe et rum, hvor meddelerne følte sig trygge og fik dem til at stå fast på deres synspunkter. Mange var også selv stærke personligheder, som tromlede videre uanset spørgsmål og indvendinger.

Det skal tilføjes, at også andre indsamlere end Thorkild Knudsen optræder i arkivet, eksempelvis Anders Chr. N. Christensen, Dansk Folkemindesamling.

Folkemusikhusets arkiv rummer ca. 4.000 lydbånd og ca. 400 videobånd samt bøger og andet skriftligt materiale.

Arkivet er i dag lagt sammen med et lignende arkiv på Spillemands-, Jagt- og Skovbrugsmuseet i Rebild i Himmerland under betegnelsen *Folkemusikarkivet*, se <http://www.roldskovmuseerne.dk>. Klik på »Spillemands-jagt- og skovbrugsmuseet« og dernæst på »Folkemusikarkivet«.

Afrunding

Folkemusikhuset var meget udadvendt i sit virke i 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne. Så godt som alle aktiviteter både i og uden for huset blev optaget – kurser, seminarer, diskussioner samt det daglige praktiske arbejde, hvor eksempelvis ballader og kædedans blev afprøvet på forskellige måder. Jeg formoder, at en stor del af optagelserne mest af alt er et tidsbillede af Folkemusikhuset/centrets kulturpolitiske holdninger og måden at formidle disse holdninger og ideer på. Om optagelserne kan have interesse for eftertiden, må eftertiden selv afgøre.

Der findes imidlertid værdifulde optagelser med traditionelle sangere, dansere og spillemænd, som kan være af interesse både for folkemusikudøvere, folkemusikstuderende, undervisere og forskere.

Noter

1 Trykt i Laurits Bødker (red.) 1962. 2 Den færøske folklorist Eydun Andreassen afviste i 1979, at den færøske ballade nogensinde har haft sådanne to adskilte former. Andreassen 1979. 3 Knudsen 1976: *55-59, *122-*126. Margareta Jersild, tidligere Svenskt visarkiv i Stockholm, har kritiseret fremstillingen for at være uigennemskuelig i forhold til de originale kilder, se Jersild 1978. 4 Bak 1988: 22. 5 I Ingrid Åkessons *Med rösten som instrument* kan man i kapitel 2 læse om sangens rolle i folkemusikbølgen i Sverige, med sidespring til Norge og Danmark. Åkesson 2007. 6 Bak 1988:48. 7 Bak 1988: 41. 8 Christensen 2007: 552-555. 9 Hansen 2005. 10 Havgård 1970 og 1971 11 Ingeborg Munch 1978 og 1995 samt en plade (uden årstal) og cd 1996. Evald Thomsen 1974 og 1994 samt plade (uden årstal) og cd 1994. 12 Konferencen, »I fråst och i källe«, blev afholdt på Universitetet i Växjö og var arrangeret i samarbejde mellem Intermediale studier på Universitetet i Växjö, »Musik i Syd« og Smålands Musikarkiv. Der udgives i løbet af 2008 en digital antologi på grundlag af conferenceindlæggene.

Litteratur

- Andreassen, Eydun 1979: »Dansens og arbejdets – samme vise med forskellig form?« i: *Sumlen*, s. 39-50. Samfundet för Visforskning, Stockholm.
- Bak, Kirsten Sass 1988: »Folkemusik og musikvidenskab« i: *Otte ekkoer af musikforskning i Århus*, s. 21-61. Musikvidenskabeligt Institut, Århus Universitet.
- Bak, Kirsten Sass 2005: »«Kartoffelsangeren» og DgF-visen – der aldrig mødte hinanden« i: Astrid Nora Ressem m.fl. (red.): *Ballader og Blue Hawaii*. Novus Forlag, Oslo.
- Bødker, Laurits (red.) 1962: *Nordisk seminar i folkedigtning I*, s. 135-141. Rosenkilde og Bagger, København.
- Christensen, Anders Chr. N. 2007: »Arkiver i Danmark« i: Bakka, Egil og Gunnel Bishop (red.): *Norden i dans*, s.178-184. Novus, Oslo.
- Christensen, Anders Chr. N. 2007: »Nytraditionalisme i Danmark 1960-2005« i: Egil Bakka og Gunnel Bishop (red.): *Norden i dans*, s. 552-560. Novus, Oslo.
- Havgård, Hasse 1970 og 1971. Artikler i Politiken den 26.3.1970; 14.5.1970; 1.11.1970; 22.11.1970; 4.12.1970; 30.12.1970; 6.6.1971 samt en artikel af unavnigven journalist den 2.6.1971. Hen over sommeren 1970 blev Ingeborg Munchs erindringer udgivet som føljeton i Søndags Politiken.
- Jersild, Margareta 1978: »Om utgivningsprinciperna för DgF XI« i: *Sumlen*, 126-132. Samfundet för Visforskning, Stockholm.
- Knudsen, Thorkild 1976: »Udgavens principper og melodiernes kompositionssystem« i: Thorkild Knudsen m.fl. (red): *Danmarks gamle Folkeviser bd. I-XII, bd. XI, s. *41-*121*. Akademisk Forlag, København.
- Knudsen, Thorkild og Svend Nielsen 1976: »Nøgle til udgaven«, i: *Danmarks gamle Folkeviser, bd. I- XII, bd. XI, s. *121-*126*. Akademisk Forlag, København.
- Munch, Ingeborg (1978): *Erindringer*. Folkemusikhuset i Hogager, Holstebro.
- Munch, Ingeborg (1995): *Hvorfor mon jeg synger?*. Folkemusikcentret i Hogager, Holstebro.
- Thomsen, Evald (1974): *Melodier og spillemænd*. Folkemusikhuset i Hogager, Holstebro og Viborg amts Ungdomscenter.
- Thomsen, Evald (1994): *Så nemt er det!* Landsforeningen Folkemusikhuseringen, Århus.
- Åkesson, Ingrid 2007: *Med rösten som instrument*. Svenskt Visarkiv, Stockholm.

Utrykt materiale

- En kommende antologi: I 2008 udgives en digital antologi med indlæg fra den nordiske balladekonference, »I fråst och i källe« på Växjö Universitet.
- Folkemusikhuset i Hogager, uden årstal, muligvis 1977: *Folkescenen. Situationer og båndoptagelser*. Arbejdsrapport.
- Folkemusikhuset i Hogager: *Formålsparagraf*, 1971.
- Hansen, Lene Halskov 2005: *En vurdering af Folkemusikhus/centrets lyd- og videoarkiv*, Hogager.

Plader og cd'er

Munch, Ingeborg (uden årstal): *Ingeborg Munch synger – Himmerland 1*. Dansk Folkemusik, RCA, DFS 453. Ep-plade.

Munch, Ingeborg (1996): *Hvorfor mon jeg synger?* FMH 17 CD. Folkemusikcentret i Hogager, Holstebro.

Thomsen, Evald (uden årstal): *Spillemanden Evald Thomsen – Himmerland 2*. Dansk Folkemusik, RCA, DFS 454. Ep-plade.

Thomsen, Evald (1994): *Lydbilleder*. OTR-CD 1015. Udgivet af landsforeningen Folkemusikhusringen.

Summary

Ballads and a Folk Music Archive

By Lene Halskov Hansen

The article takes its point of departure in Thorkild Knudsen's article, »Arbejdsviser og danseviser« (Work song and dance song), which is about Knudsen's experiences with and thoughts on how Faroese and perhaps also Danish ballads can change their form depending on whether they are sung to a chain dance or during sedentary work. The view of the two forms of the Faroese ballads has later been rejected by the Faroese folklorist Eydun Andreassen.

The article has three main sections.

The first section comments on Thorkild Knudsen's idea of the changeable form of the ballad and describes how he went further with the idea in both theory and practice. In 1976 he presented two main forms of the Danish ballads, »dancing ballads and singing ballads« (see *Danmarks gamle Folkeviser* vol. XI pp. *55-*59). In the meantime, at the beginning of the 1970s, he had also learned a ballad which he presented with a chain dance in the Folk Music House which he had established in 1971 along with Anelise Knudsen as a research branch of the Danish Folklore Collection.

The second section describes the Folk Music House in Hogager and its culture-political activities. Despite its status as a research department, Thorkild Knudsen distanced himself from the usual research methods and research environment. He worked first and foremost on the basis of a musical/artistic approach to the folk music material, and with the cultural policy goal of »reviving the historical and promoting the current musical folk culture«. With this starting-point Thorkild Knudsen on the one hand developed his own »research methods« with a subsequent lack of clarity about the validity of the results. On the other hand, a new folk music milieu was created in Denmark where traditional folk musicians, singers and dancers took on a relatively central role.

In the 1970s the Folk Music House was a source of strength, inspiration and initiative; at the same time the initiatives resulted in the 1980s in confrontations and a hardening of attitudes towards parts of the folk music milieu.

The last section presents the sound and video archive that the Folk Music House/Centre left in 2005. For several years the archive has not been easily accessible and therefore not widely known. However, it contains valuable recordings of traditional singers, dancers and musicians which may be of interest to research, practitioners and educators.

Today the archive has merged with the archive at the Museum of Folk Music, Hunting and Forestry in Rebild in Himmerland. The material as a whole is called the »Folk Music Archive«. Further information is available at the website www.roldskovmuseerne.dk. Click on *Spillemands-, jagt- og skovbrugsmuseet* and then on *Folkemusikarkivet*.

Skærmvæg

1,3 millioner husstande – godt halvdelen af de danske husstande – kigger på en flad-skærm, når de ser fodbold eller sætter en DVD i maskinen.